

Előfizetési díj:

Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Megjelenik minden
szerdán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felolvasó szerkesztő és kiadó:

Póór Sándor

Kaposvár,

Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vála-
mat az előfizetési pénzek, hiru-
dások és nyilatkozatok.

Bérmertetlen küldeményt
nem fogadunk el. Kézira-
tokat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASKÖRE” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Közeletből.

Életünkkel kezdődik a kötelesség és végződik halálunkkal; kísérőnk az tehát egész életünkön keresztül. Kötelességet teljesíteni mindenfelé a mindenki iránt: ez rendkívüli felelősséggel jár. Nem visz rendes életet az, akiben ezen érzék nincsen meg; s ha egyszer eltompul a felelősség érzéke, akkor bomlik a társadalom.

Más alkalommal említettem már, hogy mily roppant befolyása és hatása van a jó példának. S valóban a legjobb tanítás, a leghatásosabb beszéd, prédikáció: a helyes, becsületes élet!

De éppen ez az, ami erős hitet, szilárd elhatározást, önzetlenséget, igazi szerénységet s őszinteséget követel, főleg e két utóbbi szorosan függ össze egymással. Mert, aki külsőleg másnak mutatja magát, mint ahogyan érez és gondolkodik; aki saját nézeteit és véleményét elrejt, azért, hogy másokat ámtson, megcsaljon: az ilyen embert csak hamisnak mondhatjuk; s benne hiába is keresnők azt az erényt, amely legfőbb díszét képezné: a szerénységet.

A kísértések mindenütt leselkednek reánk; de ezen erényekkel szembeszállhatunk velük s ellenállhatunk nekik.

Még a legjobb, a legbecsületesebb embereknek is lehetnek a kétkedésnek s a gyöngeségnek percei; még a legderekabb férfiak is érezhetik néha, hogy lábaik alatt némileg inogni kezdenek a hit oszlopai: de ha ők csakugyan rendelkeznek amaz erényekkel s ha csakugyan tényleg legjobbak és legbecsületesebbek: akkor csakhamar belátják hibájukat és visszatérnek előbbi elveikhez, hogy el ne hagyják többé az erény útját.

* * *

El kell hinnünk, hogy a mindenség bölcsen van berendezve s hogy minden embernek kötelessége alkalmazkodni a rendhez, melyen változtatni nem lehet; hinnünk kell, hogy amit az istenség teremtett, az mind jó és hogy az összes emberek egymás közt testvérek, kiket szeretnünk, javítanunk kell, még ha esetleg bántanának is minket.

Senki sem hihet olyan rendszerben, amely — mindent tagad. A pusztá tagadás semmi üdvöset sem végezhet és nem hozhat emberekre nézve.

Rombol, de nem épít; megingat és megdönt bennünk minden hitet s minden reményt.

Hogy kitűnhessünk, ahhoz szükséges, hogy követendő, utánzandó példaképül a legvilágosabb és legtekélyesebb jellemű férfiakat válasszunk magunknak.

Minden dolgon, ami hivatásunkhoz tartozik, fontosnak tart a kötelességérzet, még ha az a dolog csekélynek látszanék is. A látszat — csal. Minden ügyet akár az állam, akár pedig magánszolgálatban úgy kell tekintenünk, hogy az egy magasabb kéznek, derékságunk és becsületünk próbája, erényünk gyakorlása és hogy azok végzése s mikénti elintézése messzeható következményekkel jár mireánk s azon körre nézve, amelyben működünk.

Igaz, hogy az emberek ítélete igen gyakran téves; de mégis általában véve, értékünket ezek is azon komolyság szerint meghatározzák és megbecsülik, milyennel kötelességünket teljesítjük. Legyen az bárki is, utóvégre mégis csak biztosítva van tisztelete és jó hírneve, ha mindig bebizonyult becsületesnek és hűnek.

Sohase felejtsem el egyik egykori tanáromnak szavait: haladjatok

kedvesim előre — reményben és bizalomban; ezt a tanácsot adja nektek egy aggastyán, akinek az életben kijutott minden viszontagságból s akit a kemény sors alig kimélt meg valami csapástól. Történjék bármi: álljanak meg mindig bátran, egyenesen az élet minden változó befolyásai dacára.

— Ama tudat, hogy ezen halandó élet csak a magasabb célhoz vezető út: nem fog titeket megszorítani; hanem ellenkezőleg pályátokon vizsgálásul szolgálni fog nektek. Ne felejtsetek el soha, hogy az ember élete, az ember utazása nem szűnik meg a temető kapujánál.

Igy szólt hozzánk az áldott lelkű tanár; mi pedig, hálás tanítványai, mélyen vertük be lelkeinkbe meggyőző szavait.

Életbe lép az ifju, telve örömmel és lelkesedéssel. Az egész világ ünnepélyes fényben, ragyogásban nyílik meg, rózsás színben tűnik fel előtte. De az idő feltartóztatlapul halad, repül s a reggelnek üdősége mulik a nap folytával — este felé!

Elmulik a fiatalság, megérkezik az aggkor. Távoznunk kell innen mindnyájunknak és helyünk nem ismer minket többé. Közelünkben ott áll folyton a láthatatlan hirtők.

Kedves olvasóm! Emlékszel még a rettenetes Xerxesre? Talán egy okos dolog van, amit róla feljegyeztek a történetírók; s ezek azon szavai, melyeket egy millió katonájához intézett: száz év múlva egyetlen egy sem lesz itt közülünk!

S a híres Sydney Smith, midőn egykor egy dugaszdag ismerőse nagyon dicsekedett előtte nagyszerű palotáival s egyéb kincseivel, ezt felelte: oh, ezek ám azon dolgok,

Wiskovszky János

műkertész

== Kaposvárrott. ==

Ajánlja
dusan
fölszerelt
magánosoknál

faiskoláját,

parkírozásokat, fásításokat és minden a kertészeti szakmákba vágó munkálatokat.

Csokrok és koszorúk a legszebben és legjutányosabb áron készítenek és szállítanak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szíves megrendeléseit kéri.

jotállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsá és egyéb virág kertészeti. Elvállal uradalmaknál és

amelyek oly borzasztóvá teszik a — halált!

E tárgyat tovább nem folytatom.

Befejezésül a kedves olvasónő szíves engedelmeivel még csak azt jegyzem meg, hogy életünk módjával az emberek szeretetét és tiszteletét, vagy legalább ez utóbbit kiérdemelni törekedjünk.

Ez azonban nézetem szerint becsületesség, szigorú kötelességérzet, szeplőtlen jellemünk, igénytelen, őszinte megjelenésünk által lehetséges.

Cselkő József.

Egyről-másról.

Már megint bajba kerültem!

Pedig olyan ártatlan vagyok, mint a Pádusi Szent Antal a pusztában.

Sem tudom, sem látja nem vagyok semminek. Egyedül abból származik a bajom, hogy szegény lapomban valami pernahájer riportert megmerte írni, hogy a dr. Székely Antal tekintetes ügyvéd ur, az »Erzsébet« kávéházban nyakon merete ütni, — csupa lovagiasságból — a Szabados Imre nagyságos gyógyszerész urat.

Pedig tessék elhinni ez szinarany igazság volt.

Magam is szemtanu voltam.

Hát nem tiltakoztam ellene, hogy ezen szenzációs legujabb ujonságot a lapomban a »Somogyi Ujság«-ban közzétették.

És most rajtam keresi a Nagyságos gyógyszerész ur a becsületét!

Már meg is kaptam az idézést.

Azt sem mondta, hogy befellegzett, nem hogy azt kérdezte volna meg tőlem, hogy

ki a bűnös, aki az ő szeplőt nem tűrő becsületében belegázolt!

Hanem megerrelt, akarom mondani följelentett engem. Bűnvizsgálatot kért ellenem.

Jaj! Jaj! Jaj!!

Mást ütnek, mást pofoznak! Más ír róla értesítést a nagy közönségnek; és most felejek érte én. Tarcсам a hátamat én!

Furcsa biz ez!

Pedig jól tudja a nagyságos Szabados gyógyszerész ur, hogy én már fizettem becsülete megsértéséért 220 koronát! Hát szegény ember létemre elvették a kedvemet az ő becsületének megsértésétől. Mégis engem vádol!

Vádolta volna azt aki tette ne engem.

Hiszen ha minden esetben engem akar vádolni, a többi vádlottak mellett, keserves keresményemből nekem is annyira kell táplálnom a bűnügyi átalányt, hogy a sinylódó többi raboknak az állam, még fényesen berendezett kávéházat is építhet.

De most nem hagyom magamat!

Alig várom hogy ellenem meg legyen szüntetve az eljárás, én is azonnal megfogom indítani ellene az eljárást.

Ne csak mindig én fizessek, fizessen egyszer ő is.

Igy hozza ezt magával a jogegyenlőség, amelyre nekem is jogom van számítani.

A viszont látásra

Poór Sándor,

a »Somogyi Ujság« szerkesztője.

H I R E K.

— **Látogatás.** Balaton-keresztúrról jelentik Mezőssy Béla földmívelésügyi államtitkár, Tervey Imre miniszteri tanácsos és

Éber Antal országgyűlési képviselő kíséretében e hó 2-án Mariatelepre érkezett az ottani szőlők megtekintése végett. Az államtitkár az állomáson Bariss Gyula telepítési felügyelő és Rosznágy István déli vasuti felügyelő fogadták, mire a társaság vasuti hajtányokon bejárta a virágzó kulturájáról közsémet Mariatelepet. Az államtitkár, ki maga is kiváló homoki szőlősgazda, nagy érdeklődéssel szemlélte meg a szőlőket úgy a termelési, mint a munkasziszteket iránt behatóan érdeklődött. Bámúlattal vett tudomást arról a hallatlan értékeleméről, amely Mariatelepen legujabban beállott. Nyolcszáz négyszögöl beültetett szőlőért most 4—5 ezer koronát is adnak. Szemle után az államtitkár a társaságot a fonyódi Sirály-szőlőben vendéglátta s este Balatonföldvárra utazott.

— **Kinevezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Csizsik Gizella okl. tanítónőt, a szigetvári polg. leányiskolához rendes tanítónővé kinevezte. Ugyancsak a miniszter ezen polgári iskolához Shuller Ida okl. tanítónőt rendes helyettesi minőségben, kirendelte; végre a szigetvári polg. fiúiskola ahhoz Ivanovics Viktor segédtanárt rendes tanárra nevezte ki.

— **Jegyző választás.** A hetesi körjegyzőségéből kiszakított és újonnan alakított magyarregresi körjegyzői állásra Strinovich Mihály okl. jegyzőt választották meg.

— **Családi dráma.** Körülbelül másfél éve, hogy Barát Mikály muraszerdahelyi molnár mester feleségét 2 éves gyermekével együtt elverte a házától és azóta egy más nővel él vadházasságban. Az elvert asszony kis fiával anyja házához ment, miután azonban anyja is szegény asszony így tartani nem igen tudta, megperelte tehát férjét tartásért. Mikor a férj erről tudomást szerzett, felkereste nejét, a ki kinn a mezőn anyjával dolgozott és revolvert rántva feleségére lőtt a lövés talált az asszony összeesett Barát ekkor még a földön fetregő asszonyra 5 lövést tett, a mire eltavozott. Az asszony halállal vívódik, a gyilkos férjet a rendőrség letartóztatta.

— **Öngyilkosság.** Menye József n.-dobszai lakos július hó 30-án vadászfegyverével

T Á R C S A.

Végzet.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —
Írta: ANNÓK MARGIT.

— Olyan hallgatag, olyan szomorú vagy ma Tibor, édes Tiborom! Fáj valami, beteg vagy talán? Szólj kérlek, könyörgöm! A leány mondhatlan szomorúságról beszélő szép szemeit kérdően emelte a nagy, erős fiu most szinte feltűnően sápadt, halvány arcára.

A nyitott ablakon át a kertből valami kábitó, nehéz, édes illat áradt be s a szél ott vibrált a repkény levelei között, mely egészen behorította a ház falát, a nagy szárnyas ablakokat s amint a nap ragyogó aranya keresztül tört a levelek között támadt résen, apró kis fénykarikák táncoltattak az asztalon. Valami álmos zsongás, zsongás vegyült a légbe, mely csodálatos harmoniává olvadt össze a park sétányáról felhangzó cigányzene akkordjaival, mintha csak a kőbe véső opál hegyek messze távolából hozta volna ide a szellő. belevegyülve két fiatal szív szerelmes mámore, önfeléd boldogsága, szent, örök hűsége...

Sokaig hallgatagon ültek, mintha az augusztusi nap forró, bágyadt melege ült volna az agyukra. A leány unta meg előbb a csendet. Odament a fiu mellé, aki most is csak ott ült még az asztala előtt tágranyitott szemekkel, szinte gondolat nélkül bámult ki a kert napsütötte utjaira, az össze hajló fák zsongó koronája, hol a madarak csipogtak, csicseregtek egymásnak,

talán szerelemről? talán boldogságról?... S összeerezett, mikor a leány meleg kis keze érintette az övét.

— Nem hiszed Tibor, hogy fáj az nekem, mikor szomorkodni látlak, mert nem szoktam ezt meg nálad A te örökké vidám, napsugaras kedélyed, bohó, játszi természeted nem alkalmas arra, hogy sőtét, életkedvet rontó gondolatokkal foglalkozzál, melyek megölik a lélek energiáját, elveszik a kedvet a munkától, megbénítják az akarat-erőt. Jó testvéred voltam mindig s úgy szerettük egymást, úgy hozzád nőtt a lelkem minden gondolata Tibor... Mikor gyerekek voltunk te az erős a hatalmas voltál a szemembe, hozzád menekültem ha bántott valaki s te megtudtál vigasztalni, egyetlen szavaddal meg tudtál békíteni, hogy kacagásban olvadtak fel a könnyeim...

Végtelen gyöngédség, rajongó, bálványozó szeretet reggett a hangjában s a nagy fiu csak hallgatva csendesen, szomorúan, némán...

— Hát nem szólsz? — esengett a leány, — hát vétettem neked édes, hogy már nem szeretsz többé? Oh Tibor ne légy olyan kedvetlen, ne engedő, hogy az a fájó gondolat, mely oly mélyen bele lopta magát a lelkedbe, egészen urrá legyen felettéd, hiszen oly fiatal vagy még, hiszen előttem az élet ezerszínű boldogsága áll s neked boldognak kell lenned Tibor.

Gyűlölgve beszélt hozzá, olyan meleg, puha, anyáskodó hangon, mely szinte különösen hangzott ennek az üde, fiatal leánynak rózsás ajkairól...

Zagoni Tibor mintha valami nehéz, narkotikus állom hatása alól szabadult volna fel, hirtelen felugrott átléteből s mintha maga előtt is szegyele négyengeségét, ellágyulását

egy kissé ideges, türelmetlen hangon kiáltott a leányra: — Eh! hagyj békét Iza, nincs nekem semmi bajom, beteg sem vagyok, minek faggatsz hát? — S mintha valami sötét felhő lebegett volna felette, melynek árnyéka ott borongott arcán, tekintetében.

S olyan fáradt, hágyadt mosolygás ült az ajkaira, mikor a leányt magához ölelte, ki ott gubbaszkodott mellette egy kis alacsony széken öble eresztett kézzel, mint egy ijedt, viharvert kis madárka s bekéltető hangon mondta: — Isten veled Iza valami sürgős dologom van, majd visszatérek nem sokára

A leány csak akkor eszmélt fel, mikor már egyedül volt a szobában s csak azoknak a jól ismert lépteknek egyre távolodó, ritmikus zaját hallatta a kavicsos úton.

Lassankint alkonyat borult a tájra, a fák, bokrok hosszú árnyékok vetettek s amint a szellő körül repkedte őket, mintha szerelmet vallana nekik, egymáshoz hajoltak újra-újra, össze sügtak-bügtak titkos édes mesét mondtak egymásnak, halkán összedugott fejfel...

A lány soká, soká elgondolkozott még azon, mi lehet az a fájdalom, mely ennek a vad, szilaj férfinak a lelkébe vette magát s mely ott zokog a szíve mélyén erős, eltitkolhatatlan erővel. Aztán hirtelen, maga sem tudott számot adni hogyan, valami ismeretlen szomorú érzés vett rajta erőt s úgy kérdezte önmagától: hát ha komolyan szerelmes lett ez a fiu? Ez a szép, életerős ifju, kinek arcán a lüktető, pezsgő élet pirjának intenzív varázsa ég mely oly széppé, oly érdekessé teszi férfias arcát, kinek életében eddig, csak epizód volt a szerelem s nem történet, aki csak játéknak tekintette a nőket egyformán gyöngének ismerve, vala-

magát melbe lőtte és rövid kínlás után kissenvedett. Az öngyilkosságot 80 éves apja jelenlétében a szobában követte el, de hogy mi okból, nem tudni. A vizsgálat megindult.

— **Nadasdi Sárközy Béla** Somogyvármegye közsizteleiben álló, szeretett alispánja folyó hó 3-án reggeli 5 órakor hosszasan szenvedés után, életének 48-ik, boldog házasságának 17. esztendőjében elhunyt. Temetése folyó hó 5-én volt úgy Somogyvármegye, valamint Kaposvár város lakóinak óriási részvétel mellett. Jóravaló, becsületes magyar ember volt; a magyarok nagy Istene adjon neki békés nyugodalmat. A család által kibocsátott gyászjelentés a következő:

Özv. nadasdi Sárközy Béláné szül. nemes Lehner Erzsébet és leányai Ilona, Irma és Laura úgy a maguk, valamint az összes kiterjedt rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvél jelentik a legjobb férj, apa és rokon nadasdi Sárközy Béla Somogyvármegye alispánjának élete 48-ik, boldog házasságának 17-ik esztendejében hosszasan szenvedés után f. évi augusztus hó 3-án reggeli 5 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult tetemei folyó hó 5-én délelőtti 10¹/₂ órakor fognak Kaposvárott a vármegye székházában az ev. ref. vallás szerzetesiaként megáldani és a kaposvári keleti sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Kaposvár, 1907. aug. hó 3-án. Áldás legyen feledhetetlen emléken!

— **Rejtélyes eset.** A déli vasút balatonszentgyörgyi és komáromi állomásai között a robogó vonat ablakaiból az utasok azt vették észre, hogy egy ember a vonatból kiesett. A vonat a nyílt pályán azonnal megállt és felvették a összehírt tagokkal, eszméletlenül fekvő szerencsétlent, a kiből Kőszegi György zichi lakóra ismerik. A vizsgálat szerint a szerencsétlen az ablakon keresztül bukott ki, miután pedig Kőszeginél hozzátartozói állítása szerint nagyobb összeg pénz volt, megmozdítása alkalmával pedig mit sem találtak, nincs kizárva, hogy rablógyilkosság áldozata, így

a nyomozást most ez irányban is megindították Kőszegit a marcali közkórházban ápolják, kihallgatni azonban nem lehetett, mert még mindig eszméletlen kívül van. Életben maradásához alig van remény.

— **A gyorsforraló áldozata.** Spitzer Bernátné szigetvári lakosnő a múlt napokban lakásán a gyorsforralón vizet melegített. Vagyatatlansága folytán azonban a forralót eldöntötte és az égő borszesz ruhájára ömlött s az egy pillanat alatt lángot fogott. Spitzerné az udvarra rohant segíélyért kiáltozva, a mire azonban az összesereglettek ruháit lezaggatták, oly súlyos sebesülést szenvedett, hogy felépülése kétséges.

— **Lopot pulyka.** Veiger Lajosné kecelhegyi lakosnő jelentést tett a rendőrségen, hogy egy pulykája elveszett és az valószínűleg szomszéd asszonyánál, Kutasi Györgynél talált szives fogadtatást. Kutasiné a nyomozás során tagadta a vádat, később azonban beismerte, hogy a pulykát ő fogta el és azt meg is ölte. A rendőrség az ügygel erre a kir. járásbíróshoz tette át, a mely majd reá szabja Kutasinéra a pulyka pecsenye árát.

— **Szerencsétlenség vadászat közben.** Kovács Lajos debreceni joghallgató a nyári szünidőt szüleinél Sámson községben töltötte. A múlt napokban kiment a berekbe vadászni vadászni fegyverét fel vállára akasztva, vadászás közben hirtelen récék repültek fel előtte a mire puskájához kapott, azonban a sietségtől megbottlott fegyvere kakasa ruhájába megakadt, felhúzódtott, a puszka elsült a lövés a szerencsétlen ifjunak bal arcát érte, azt annyira össze ronsolta, hogy fogsora teljesen kilyátszik, állapota súlyos, de nem életveszélyes.

— **Vizbefutó fia.** Fülke Mihály 13 éves teklafalusi lakos augusztus 1-én, a mig édes anyja a templomba volt, horgászni ment 3 éves kis unoka hugával a közeli árokpartra. Kezdetben jól is ment a dolog, fogott is pár halacska, egyszer azonban jobban előre-hajolva megsédült és az árokba zuhant. Kis huga erre elszaladt a községbe, a hol

elmondta, hogy Misa az árokba esett, mire pár ember kiment, azonban addigra a nagy ütődéstől elkábult gyermek a sekély vízbe megfuladt.

— **Tanítóválasztás.** múlt hó 27-én tartották meg a tanítóválasztást Moszgón, a mely alkalommal 16 pályázóval szemben, egyhangulag Szegedi Rezső kaposvári lakost, aki a csurgói tanítóképzőben végzett kitűnő sikerrel, választották meg.

— **Ellopott csikó.** Makarész Márton lengyeltóti lakos 2 éves, piros szőrű kanca csikóját a községi legelőről a múlt napokban ismeretlen tettes elhajította. A csendőrség a nyomozást megindította, az eddigi jelek szerint a gyanú kóbor cigányokra irányul.

S A R N O K

Egy hét Quarneron.

Irta: HORVÁTH REZSŐ.

Horvátországban keresztül.

I. Fiume felé.

A tenger felé... Mily kellemes érzés szállja meg szívünket — lelkeinket e három szóra és szinte híhetetlen varakozással, mesés fantáziával színezzük ki a tengert. És valóban szép kép megragadó látvány a nyílt nyugodt tenger annak, aki először látja... A fantázia szülte rémképeket a való, a természet igazsága dönti meg, amely ezerszer szebb minden ideálizálnál, s ez a csodás harmónia, az igazi, fenséges nyugodtság, az imponáns nagyság, amely szemlélésekor szemünkbe ötlők, élmoshatatlannak emléket emel lelkünkben, fenséges képet, amit szavakba önteni nem lehet! Valami vágy ellenállhatatlan vágy ösztökéli az embert, hogy ezt a szép harmóniát minél előbb meg-lássa, s csodálhassa a nagy természet ezen egyik remek alkotását.

Ez az egyik ok, ami a tenger felé vonza a tengert még sohasem látott utast,

mennyit s mint a lepke, szállt virágról-virágra, de meg nem állapodva egyiknél sem, tán megtalálta volna eszményét, ideálját a nőben s talán magi sem tudja még, de ott forr már lelkében ez az érzés, mely rabul ejti, mint foglyot a bilincs s mely elszibbasztja agyát, megbénítja gondolkodását?

S egyszer csak kitör belőle fékezhetlen erővel, mint a gátat tört vízár, mely nem tőr ellenkezést, mely nem ismer akadályt.

És hát ha az a kit szeret, nem érdemes szerelmére, kijátsza, megcsalja őt... bátha...?

A lány ettől félt. Ismerte bátyja vad akaratos természetét s tudta, hogy azok közé a természetek közé tartozik, kik csak egyszer szeretnek igazán s ez a szerelem vagy felemeli őket, vagy lesújtja az ismeretlen mélységbe, melyből nincs menekvés többé.

Egyszer tekintete véletlenül a bátyja íróasztalára esett, az egyik fiókja egy kicsit ki volt húzva s benn a rajta felejtett kulcs. Iza lányos kíváncsisággal lépett az asztalhoz. Sötét volt már a kis szobában, oda se nézett, két kézzel markolt a fiókba; egy csomó régi írást húzott ki belőle s a tetején egy fénykép befelé fordítva. Azt hitte álmodik. Megdobbant a szíve, me-sédült a feje. Egy csoda szép asszony arcképe volt az, valóságos Madonna arc, szolid, fájdalmas s mégis oly elbájoló, megigéz, észvesztő, ezer édes vágyat keltő. Most már világos lett előtte az egész. Az a csodálatos olasz asszony Piazzini Marinó, egy dúsgazdag olasz gyáros fiatal felesége, ki távol délről jött el ide a tatrai fürdőbe, onnan az örök mosolygó égi alól, a sugarzózóban uszó tenger partjáról, hogy megnézzé azt az országot, mely-

ről egyszer neki egy San-Remóban tartózkodó magyar fiú annyi búvós dolgot mesélt, eljött mert kíváncsi volt arra az arany országra, melyben mesével ajkán a szegény fiú örök álmokra hunyta le a szemét. Kíváncsi volt, akarta látni az égből meredő bércek hofedte felől, a paradicsomi szépség, fenyeves koszorúza völgyeket, az ismeretlen mélységű, örök titkot rejtegető tengerszemeket.

Ez a búvós fekete asszony, kinek szívében ott izzott, égett az olasz klíma sajátos, forró szenvedélyessége, aki úgy megtudja babonázni a férfiakat, hogy azok megeresztett szárnyakkal távoznak tőle, az jött ide, távol delországból, megával hozva annyi káprázatos, mámoros fényt, meglehet, hogy magával vigye, magához kösse oldhatlan lánccal a Zagoni Tibor rajongó lelkét.

És még más is jött vele ide magyar-honba.

A fivére, Piazzini Bertó, az a villogó szemű, deli katonatiszt, kinek láttára a Zagoni Iza tiszta, szűzi lelke is lángot fogott. És kezdetét vette nála az első szerelem édes hajnalbalszáda, találkozásuk, ismerkedésük első percétől kezdve.

S nem tud róla senki, senki, maga az imádott férfi se sejtí, hogy mennyire a rabjává lett az a szőke hajú, kék szemű kis lány, akit izgatott az mindennapi környezettől eltérő típus, aki követni tudná őt vakon, mint a hívó a Messiást; őt, akit kíván, szeret most már nagyon a teste minden csepp verével.

Sajátoságok jateka a sor-nak! Különös véget. A fivér is, a nővér is Iza kabult agyával észre sem vette, hogy egy kis keskeny, fehér velin-papír

fekszik a földön, csak mikor helyére tette a fényképet. Fel vette, elolvasta. Az asszony írta, néhány sor volt csak az egész: „Szeretlek, nem bírok ellátni tovább. Elme-gyek hozzád, várj rám. Te akartad. Tehát holnap délután 5 órakor Marinód.”

A lány szemére nedves para ereszkedett.

A sok gondolat egymást kergette agyában s azok az ijedt, kétségbe esett gondolatok úgy össze kuszálódtak, hogy valóságos chaos lett belőlük, amittől úgy szédült a feje, csak azt tudta, érezte, hogy ennek a találkozásnak nem szabad megtörténni, a szerető szív remegése sugár e gondolatot neki. Nem szabad, nem szabad, ismételtette önmagának. Piazzini Bertó a maga ősi, mócsoktalan nevére, rangjára büszke olasz tiszt, megboszulva magát, szenvedélyes vad, kegyetlen boszúval a csabítón, mert az a nő már asszony, más felesége s nem lehet a Zagoni Tiboré soha. A lány sebzett lelkét mondhatlan fájdalom járja át, teste remegni kezd, de nem az ablakon át beözönlő hűs esti levegőtől, hanem a kegyetlen rettegéstől az imádott férfiért, a szeretett fivérért, akinek életét vesély fenyegeti.

..... Otkint a park sétányain még szól a zene, a szellő elkapkodja a hangokat s viszi, viszi fel a nedves szemű lányhoz.

Másnap Zagoni Iza ott volt a szépséges olasz Madonna, a Piazzini Marinó szobájában. A kerti ajtón ment fel hozzá s észrevétlenül jutott el a szobájába. Éppen az öltözködésnél talalta, a lány tudta hova készül, hiszen azért jött el ide. Az asszonyt meglepte, zavarba ejtette a lány meglepetése, valami balsejtelem fogta el szívét.

a másik pedig az a bizonyos nemzeti rajongás, amely lángol mindenért, ami magyar...

Az ut egyebeként Fiuméig nagyrészt monoton, s ha van, ami némi érdekfűzést kell, az a magyar terület elhagyása Gyékényesen, ahol horvát határra kell at a vonat.

Gyékényes állomásra reggel hat óra tájban ért a vonatunk, ahol hosszabb idejű tartózkodásra vár. Asztán újra neki fog az utnak, átrobog a Dráva-folyam felett épített gyönyörű vashidon, messze maga mögött hagyva azt a földet, amely minden igaz magyarnak szent és amelyet oly fájóan esik elhagyni, még ha csak rövid időre tavozik is az ember. Hat még aki örökre hagyja el a földet, milyen érzések kizozhatják meg honfiai szívét? ... Nem vagyok sovínista de azért elismerem, hogy azt a földet, amelyen az ember született, gyermekkorát töltötte és férfiuva nőtt fel, elhagyni nemcsak nagyon fájó, hanem a kegyetlenséggel határos. De ha kenyérről van szó, akkor sarokba szorul minden ilyen gondolatmenet...

Eszembe jutott az a s k százezernyi kivándorló, aki elhagyja azt az ősmink vérevel és verejtékével oly sűrűn öntözött földet, amelyen talán szebben, lagyabban ringatja a szellő a vetéseket, mint a tavol idegenben, szebben szödel a fű, dúsabb kövőbb a legelő s még tán a madarak is szebben énekelnek...

De vonatunk indolenciával, egészen egykedvűen halad a horvát testvérek földjén, amelyen már itt is erősen előtű a miénkől bar e tájon még elég termékeny. A pálya mindkét oldalán kisebb-nagyobb erdők láthatók s berkes, mocsaras s talaj, amelyen még megterem a gabona és a kövér takarmány. (Még az is mindjárt feltűnik a legelső állomáson, hogy az általános beszélgetés nem magyarul, hanem zengzetes horvát nyelven folyik a szakaszban, ahol alig maradtunk magyarok. S azán jön a kalauz: »Karle molim!«...)

A földek legnagyobb része kukoricával van teleültetve, amely Kroáciában a főfő termék és a nemzeti eledel. Utánna óriási

Iza elmondott neki mindent, de halvány arca, láztól égő szemei még többet meséltek.

Az asszony csak hallgatta, csak nézte azt a törekény kis lányt, kinek a szerelem olyan erőt adott, aki annyira reszket annak az életéért akit szeret. És nem volt ereje a bús ke erős pálmának, hogy eltapossa azt a gyenge vadvirágot.

Valami ulyas felét érzett, ami fajt is és az arcába hajította minden vért, szeméit elborítottak a könnyek, azt a bűvös éjszakája két szemét, melyek magukba tudnak rejteni annyi tenger kéjt, annyi mámoros szerelmet s annyi keserű lemondást.

Ma nap mindenki arról beszélt a tatrai tündőn, hogy a szép ereol asszony, ki a zaison legfőbb érdekessége volt, vissza ment a hazájába minden szó, minden bucsu nélkül, honnét csak azért jött ide, hogy lássa a havasok vadregényes táját s azt a rök-sok porladó várromot, a letűnt ragyogó azazadok emlékeit, melyről oly esodás tündérregéket mesélt neki lázálmban az a ronesolt tüdejű beteg magyar fiu, akinek lelke még a kék Italia ege alól is örökösen vissza zokogott azért az imádott rögről, ahol születet, amely a hazája volt. Elment, senki se tudta miért. Maga Zagoni se, aki hiába várta akkor delután, meg aztán is soha többé a kert suttogó fai alatt szépséges fekete Mádonnáját csókra vagyó ajka, ölelére kitar két kére.

De ki tudja, talán a Piazzai Marinó is magával vitte szívében a hyilat s visszavissza vagyik az arany országba a deli szép magyar fiu után, de lehet, hogy nem is szeretle igazán, csak a forró szerelmes olasz vér hirtelen lobbanó, gyorsan kialvó szenvedélyével.

répatáblák váltják fel egymást, amelyen a faradt szem sehogy sem talál nyugópontot. A répatáblák, meg a kukoricaföldek után ismét a letarolt rét következik, amelyen fehér ruhás, vörös öves és fejkendő aszszony nép gyűjt a szénát és halmozza egybe a boglyakba.

A vonat közeledtére a föld népe arca élénkebb színt ölt, kezeivel és szerszamaival intéget a vonat felé, sőt egy piros, posztag arcu menyecske még fel is kiált:

— Hodi dole! Hodi dole!...

— Hodi gore! — Kialtanak vissza a vonaton levő horvát legények.

Egy kanyarodónál azonban elvesztjük őket szemek elől.

Megerkeztünk a horvátországi rész fővárosába: Zágrabba. Az utasok nagy része itt kiszáll, megérkezvén utazása vegpontjához. A perronon nagy élénkség, zürzavar uralkodik. A hordárok futkosása, a vasúti személyzet kiabálása egészen idegessé s kábultá teszi a különben is türelmetlen utast... De a nagy néptömeg kö ül erősen kival a zagrabi rendőr imponáló alakja. Egyenruhája egészen a bécsi rendőrökérol vett hű modell, amelyet kiegészít a nagy, nehéz csakó.

Zágráb, mint Kroácia fővárosa, valóban nagyon meglepi azt, aki először idözik benne, ha csak rövid ideig is. Az utcák tisztasága és a házak modern, nagyvárosias rendszerü építése egy nagyváros benyomását teszi az emberre. Iskolákkal nagyon sűrűn találkozhatunk. A főutcaja, a szép, hosszú Zlica, amely úgy kiterjedésre, mint forgalomra nézve nagyon hasonlít a budapesti Váci-körúthoz. Az Ilica torkolatánál van a Jellacic-platz, amelyen a monumentális Jellacic lovasszobor áll, amelyet mindeki köből ismerhet.

A vonat tovább rohog, áthalad a vashidon, amely a Száván nyulik keresztül. Jobbról és balról a pálya mellett síkság: a horvát alföld terül el. majd az első állomás elhagyása után apróbb dombok, halmok következnek. Ezután egészen Karolyvárosig nagyon egyhangú lapályos részben mocsaras látkép tárul az ablakból kitekintő szemek elé, de amely földet elég jól kihasználak a környék szegény lakói.

Karolyváros, horvátok nyelven Karlovac, jelentéktelen város volna, de a Kulpafolyó, amely idáig hajózható (?), de legfőképpen a vasúti vonal nagyban előmozdítja felvirágzását. A Kulpán itt nagyon szép vashidat építettek, amelyen a vonat jár keresztül.

(Folyt. köv.)

Irodalom.

Egy hézagot pótló kis könyvecske jelent meg ez év tavaszán, a »Balatoni Szövetség« támogatása mellett, Övári Ferenc dr. orsz. képviselő Rákosi Jenő főrendiházilag Lőczy Lajos dr. egyetemi tanár, Szaplonczay Manó dr. ügyvédmegyei tisztifőorvosa, Péter Márton dr. ügyvéd és Vajta Jenő tanár szerkesztésében: a »Balaton«.

Az első kiadást Kardos Ignác titkár és Simalya V. Ferenc takarékpénztári tisztviselő rendezte sajtó alá és adta ki.

A csinos, arany nyomású, kemény piros vászonba kötött könyv 150 képből, két térképből mutatja be a magyar nemzet fiainak, egyik legnagyobb kincsét a Balaton tavát és környékét.

Valóban hazafias munkát végeztek úgy a szerkesztők, valamint a kiadók akkor, mikor nem kimélve sem fáradságot, sem költséget, életet adtak ezen hazánk legnagyobb kincsét ismertető könyvnek.

Úttörők voltak ők e tekintetben: de megküzdöttek a kezdet nehézségeivel becsülettel. És ha van is talán könyvükben valami, amibe a rossz indulat irigység gáncsolni valót fedezhetne fel, ez elenyésző csekélység a hazafias szolgálat mellett, amelyet a szerkesztők és kiadók a magyar kincs ismertetésével nemzetiünknek tettek.

Legyen érte jutalmuk a nemzet jobb fiainak elismerése.

A kis könyv ma már igen elterjedt, a minden jóért és szépert lelkesülő intelligens magyar közönség körében. Hisszük és valljuk, hogy nem is fog hiányozni egy művelt magyar ember könyvtarából sem.

A könyv bolti ára csekély 3 korona. Megrendelhető Kaposvárton a kiadónál, a balaton melletti összes tündőbelyeken továbbá, Budapesten a »Magyar földrajzi intézet részvénytársaságnál.« Rudolf rakpart 8 sz. a. Melegen ajánljuk a művelt magyar közönség szíves figyelmébe.

Nyíltér.*)

Iroda áthelyezés!

Ezennel van szerencsém üzletfeleimet és ismerőseimet értesíteni, miszerint — 23 év óta fennálló —

hirdetési irodamat

f. evi augusztus hó 1-én

Budapest, VII., Károly-körút 13. I. em.

helyeztem át.

Külföldi tisztfelel

Eckstein (Elek) Bernát

Hirdetési irodája

Budapest, VII., Károly-körút 13. I. em.

Telefon 56—24.

Nagyságos asszony.

tudja-e, hogy a máltai-kávé vásárlásánál mit kell Önnek a »Kathreiner« nevet hangsúlyozni?

Mert különben annak az esélyességnek teszi ki magát, hogy kétes értékű utánzatot kap, mely a »Kathreiner«-t kitüntető, mindenelőny nélkülöz.

Csakis a

Kathreiner-féle Kneipp-malára kávé

birta, különleges előállítású módszere révén, a gyarmatkávé ízét és zamátját.

Méltóztatassék azért, Nagyságos asszony, jól emlékeztetnöm vesni, hogy a valódi »Kathreiner«-csakaszár eredeti csomagokban kapható »Kathreiner-féle Kneipp-malára kávé« felirattal és Kneipp páter arcképével, mint védjeggyel.

*) E rovat alatt közlöttéért nem vállal felelősséget a Szerk.

3332 szám.
tkv. 1907.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közzhírre teszi, hogy **Koza József** végrehajthatónak **Mészáros Karolin** végrehajtást szenvedő elleni 124 kor. 10 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. járásbíró-ság területén levő Alsó-Visnye község határában fekvő, az alsó-visnyei 395 sz. tjkvben felvett A. 1. 887. hrsz. szálló és borház ingatlanból **Mészáros Lina**, B. 9. alatti illetőségére 193 kor. 33 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban a 1085/b. hrsz. szálló ingatlanból **Mészáros Lina** B. 9. alatti illetőségére 260 kor. 67 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban az alsó-visnyei 745. sz. tjkvben felvett A. 1. 7. sorsz. telki birtokból **Mészáros Lina** B. 4. alatti illetőségére 202 kor. 67 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban az alsó-visnyei 859. sz. tjkvben felvett **Mészáros István**, **Mészáros Lina** és **Mészáros Pál** nevén álló A. 1. 358/32/a. hrszám szántó. rétből álló, az 1881. évi LX. t. c. § a pontja alapján az egész ingatlanra 278 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban és végül az alsó-visnyei 579 sz. tjkvben felvett **Mészáros Pál**, **Mészáros István**, **Mészáros Lina** és kiskorú **Mészáros Pál** nevén álló A. 1. 24. hrszám ház 23. sz. alatt udvar és kerttel az 1881. LX. t. c. 156. § d pontja értelmében az egész ingatlanra az árverést 949 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi október hó 15-ik napján d. e 10 órakor Alsó-Visnye község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 19 kor. 33 fill.-t, 26 kor. 6 fill.-t, 27 kor. 80 fill.-t és 64 kor. 90 fill. t készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélytani.

Kaposvárott, 1907. június 14-én.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

D O H M A N.
kir. tiszéki bíró.

Nyomdai munkákat

jutányos áron
== készít ==

HAGELMAN KÁROLY

könyvnyomdája

:: Kaposvárott ::

Vicze László

szijgyártó és nyergesmester

K A P O S V Á R O T T.

Ajánlja magát a szakmájába vágó minden munkák jó, gyors és pontos elkészítésére.

Raktáron tart

nyergeket, lószerszámrészeket
és bőrkenőcsöket.

Kaphatók nála nyárra a
bogárcsipés elleni hálók,
ugy egyéb luxszufelszerelések.

Világítási berendezések

városok, kastélyok, gyárak, szállodák, üzletek, malmok és magánházak részére.

Legújabb szabad. és enged.

„LUX“
acetylén gázfejlesztők.

Teljesen veszélytelen.

Villanyvilágítási

és erőátviteli berendezések. Különlegesség: önálló kis telepek. (Electrogének)

Csilláok legmodernebb kivitelben, villanyra, légszeszre, és acetylénre, nagy választékban.

Motorok benzinre, gázra, nyersolajra, bármilyen célra.

Szerelési cikkek, izzólámpák és egyéb kellékek nagy raktára.

Költségvetések, tervezetek és árjegyzék kívánatra díjtalanul.

FEJÉR és SCHMIDT,

BUDAPEST, Eötvös-tér 2.

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénőttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Mátyás-ly-körút 10. (Félemelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi
 ————— vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelező —————

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

== Egyéni speciális kezelés. ==

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet
 szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak és pontosan és legnagyobb
 titoktartás mellett eszközölteknak. **Higiénikus cikkek** a legfinomabb
 minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tücsön-
 ————— ként 2-16 koronaig. —————

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége“
 című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak
 ellenszereivel foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalan-
 ul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock-Cognac Medicinal

CAMIS és STOCK

126—52

Fiumei (Barcola) cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

MEGJELENT!!

„BALATON“ UTMUTATÓ.

A Balatont, hazánk ezen örökké hullámzó szép magyar tengerét alig ismeri a
 fürdőző és nyaraló közönség s így egy hézagpótló mű kiadása vált szükségessé.
 A „Balatoni Szövetség“ támogatása mellett, Óvári Ferenc dr. orsz. képvis.
 Lóczy Lajos dr. egyetemi tanár, Rákosi Jenő főrendiházi tag, Szaploneczay
 Manó dr. Somogyvármegye tisztii főorvosa, Pete Márton dr. ügyvéd és
 Vajthó Jenő tanár szerkesztésében

A „BALATON“

című utmutató első (magyar) kiadása megjelent, melyet Kardos Ignác titkár,
 Simalya V. Ferenc lakpt. tisztviselő rendeztek sajtó alá s adták ki.
 A könyv, mely piros vászonkötésben (arany nyomás) csinos külsővel és
 zsebben kényelmesen hordozható alakban jelent meg, 150 képen, két tér-
 képpel s menetrendekkel mutatja be az olvasónak e kitűnő gyógyhatású
 nemzeti kincsünket, mely kamatját bőven osztja szét, de önmagát ő nem
 fogyasztja el.

Hazafias szempontok vezérlik a szerkesztőket és kiadókat, midőn e könyv
 megjelenését lehetővé tették s ugyancsak hazafias célt mozdít elő mindenki,
 ki a könyvet beszerzi és terjeszti és ezzel közép Európa eme legnagyobb
 tavát, a Balatont megismeri és megismerteti az idegenek ezreivel.

A könyv bolti ára 3 korona.

Kapható: KAPOSVÁROTT: a kiadónál. BUDAPESTEN: a „Magyar
 Földrajzi Intézet R. T.-nál V. ker. Rudolf rakpart 8. A „Balaton“ mentén
 az összes fürdőhelyeken, a Balaton-tavi gőzhajókon és Magyarországon összes
 nagyobb könyvkereskedésekben és a menetjegyirodákban.

Steirerország.

Tobelbad

gyógyfürdő
 Grác mellett

Idény:

Május 1-től
 Októberig.
 880 méterre a
 tenger színe
 felett.

Két állomás.
 Gráctól 1 óra
 kocsin.

Posta- és
 távirda.

Kimerítő ár-
 jegyzéket in-
 gyen és bér-
 mentve küld a
 fürdő-
 igazgatóság.

Tulajdonosa:
 Dr. Blumauer
 Sándor,
 orvos tudor.

Rég ismert vastar-
 talmu meleg vasfürdő.
 Acéltorras hőmérsék-
 30° C. (25° R.) —
 25° C. (20° R.) Enyhe
 klíma, erős erdei le-
 végő, kiterjedt fenyő-
 erdők. Gyógyhatásai
 Idegbetegségekre, u. m.
 neurasténia ideggyen-
 geség, hátgerincgyen-
 geség, hystéria, gür-
 csők, neuralgia stb.-re.
 Női bajokra: vérsze-
 génység, bél-és hólyag-
 kórtartás stb.-re. Nagy-
 gyon ajánlatos lábbado-
 zó betegek és gyer-
 mekek számára.

Gyógymódok: Gyógy-
 külön- és közös me-
 dence-fürdők. Meleg-
 fenyő- és villamos-
 fürdők. Massage. Viz-
 gyógyászati kurák.
 Napfürdők stb. Olcsó
 lakások, tetszés szer-
 inti egyes szobák.
 Kursalon, igen jó ét-
 terem és kitűnő fürdő-
 zene.

268. szám.

1907. vi. 6

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az
 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében
 ezennel közzhírre teszi, hogy a marcali
 kir. járásbírósnak 1907. évi V. 251/1.
 és V. 254/1. számú végzéseit következtében
 dr. Mayer Ignác ügyvéd által képviselt
 Nádor Gusztáv és Pollák Károly javára
 Bezeredy Miklós ellen 164 kor. 66 fill.
 42 kor. 30 fill. jár. erejéig 1907. évi július
 hó 15-én foganatosított kielégítési végre-
 hajítás után lefoglalt és 2520 koronára be-
 csült következő ingóságok, u. m.: 4 drb. ló,
 4 drb. lószerszám, 3 kocsi, 130 kereszt
 roza, 4 drb. ökör stb. nyilvános árverésen
 eladatnak.

Mely árverésnek a marcali kir. járás-
 bíróság 1907. évi V. 251/2. és V. 254/2. sz.
 végzése folytán összesen 206 kor. 96 fillér
 tökekövetelés, ennek kamatai és törv. jár.
 bíróság már megállapított költségek erejéig,
 Prosza pusztán, alperes lakásán leendő
 megtartására 1907. évi augusztus hó 19-ik
 napjának délelőtti 10 órája határidőül
 kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók
 ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,
 hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
 LX. t. c. 107. és 108 §-ai értelmében kész-
 pénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek,
 szükség esetén becsáron alul is el fognak
 adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingó-
 ságokat mások is le- és felülfoglaltatták
 és azokra kielégítési jogot nyertek volna,
 ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §.
 értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Marcali, 1907. évi augusztus hó 2-án.

SEREGÉLY ISTVÁN,
 kir. bír. végrehajtó.